

**THƯ CẢM ƠN BTC CỦA
GS NGUYỄN VĂN CANH
VỀ BUỔI PHỔ BIẾN TẬP TÀI LIỆU
“DÂN TỘC TÔI”
TẠI NAM CALIFORNIA**

Thân gửi quý anh chị trong Ban Tổ Chức,

Tôi gửi lời cảm ơn quý anh chị trong Ban Tổ Chức của Buổi Phổ Biến Tập Tài liệu Dân Tộc Tôi vào Thứ Bảy 28 tháng 10 vừa qua. Tôi thấy đạt được kết quả tốt về phẩm và lượng:

Tôi có hỏi một người tham dự, thì được biết là anh ấy hiểu được ý nghĩa điều gì mà Ban Tổ Chức muốn nhấn nhủ cho người nghe.

Còn về lượng thì số người ngồi chiếm hết 150 ghế. Đại tá Công cho tôi biết có trên 20 người đứng ở cửa, không vào phòng họp được, nên bỏ về. Tôi còn được nghe nói có những người khác không tìm được chỗ đậu xe, nên không thể vào dự.

Quý anh chị đã làm việc thật xuất sắc.

Có được kết quả đó là nhờ các đóng góp tích cực của Đại tá Công, GS Bích là hai người cùng học với tôi ở Chu văn An hồi giữa thập niên 1950, và các anh em ở Học Viện Cảnh sát như các anh An, Ngọc, Toán, Tiến, Hưng, Thắng, các chị Ngọc Nhung (dù ở xa), Kim Ngân, và

các chị lo yểm trợ như Tâm An, chị Ls Tuyết Mai, Christine Lan...

Về tham luận đoàn thì GS Phạm Thị Huệ là người đã đóng góp rất nhiều để gây dựng một số thanh niên yêu dân tộc qua nhiều thế hệ nhờ nhiệm vụ của GS tại các trường Đại học mà Giáo Sư đã dạy. Đây chính là mục tiêu của công tác được dự trù trong buổi họp hôm 28 vừa qua. Thật đáng ca ngợi. Chị Thế Thủy trình bày những gì mà tôi đã giao phó từ 36 năm trước, từ 1987, Hội Nghị Quốc tế về Việt nam do Tổ Chức Trần văn Bá và Freedom House tổ chức ở Ba Lê cho đến nay. Nhiệm vụ được thực hiện xuất sắc. Anh Phan Thanh Châu, một người sinh hoạt với các hậu duệ của các bậc đàn anh Việt Quốc và người đứng đầu của nhóm trí thức trẻ là BS Trần Quốc Hưng, đã phát biểu về mục tiêu của buổi họp này.

Có 2 đại diện của Thế Hệ Trẻ vì Dân Tộc là BS Trần Quan Khải và sinh viên Thụy Ân.

BS Khải phải ngưng sinh hoạt nơi cắm trại cách xa nơi họp ở Westminster hơn một giờ, phát biểu xong phải quay lại

nơi xuất phát. Bài phát biểu không văn hoa, không có tính cách hàn lâm mà là một câu chuyện kể rất dí dỏm, mang màu sắc trí thức, chân thật, nhưng phản ảnh rõ rệt lập trường truyền thống của Thế Hệ Trẻ Vì Dân Tộc. Bài phát biểu của chị Thụy Ân dù chỉ là Sinh Viên Năm I cũng tỏ ra là một thanh nữ biết đến trọng trách của mình đối với đất nước.

Họ xứng đáng là những người con yêu của tổ quốc.

Tôi không quên nói đến các nỗ lực góp phần vào thành công kể trên là Đoàn Văn Nghệ của Hội Cựu Cảnh Sát Nam California, với các bài hát xúc động lòng người và Đàn Chim Lạc Việt với các 'khuôn mặt' Ngọc Quỳnh, Early Dương, cựu tù nhân gần 2 thập niên Phạm Gia Đại v.v... tuyên bố bằng các bài hát bảo vệ non sông...

Cuối cùng là 8 hay 9 em học sinh của trường De Mills do sự hướng dẫn của cô giáo Phạm Từ Ái, đứng nghiêm chỉnh, như các quân nhân, hát các bài quốc ca Việt Mỹ để mở đầu cho buổi họp. Thật là đặc sắc. Các em là tương lai của Dân Tộc Việt chính thống.

Tất cả các hoạt động trên góp phần vào kết quả trên.

Riêng đối với các anh em cựu sinh viên Học Viện Cảnh Sát Quốc Gia, các anh em đã làm các công việc một cách xuất sắc. Dù được huấn luyện làm các sĩ quan chuyên nghiệp, nhưng các anh em đã trở thành người đa năng. Anh Nguyễn Doãn Hưng, là Chủ tịch, dù theo học các khóa "đàn em" có cung

cách đối xử đúng cách, nên được anh em các lớp trên quý mến, biết làm bất cứ công việc gì thấy cần làm và làm chu đáo, thí dụ như cùng với chị Lan đi tìm nhà hàng rẻ tiền, nhưng sang trọng (y như suy nghĩ của chị Ngọc Nhung là sợ tốn tiền của Thầy Canh), như hai lần đi mua bao nylon cho vừa Bộ tài liệu khá nặng nhưng phải chắc... Anh Nhữ Đình Toán làm MC biết uyển chuyển để thích ứng với nhiều thay đổi theo hoàn cảnh từng cá nhân được đảm nhiệm một công tác và đã dẫn dắt Chương Trình đi tới thành công: là chương trình được thực hiện trong một tiến trình có lớp lang, trật tự. Anh Ngọc, còn là cựu sinh viên Cao Học Luật, Đệ Nhị Cấp Ban Tư Pháp, phải chạy lên chạy xuống có cả chục lần để tôi ký vào sách cho đồng hương muốn có chữ ký của tôi. Chị Ngọc là Luật sư hành nghề tại Văn phòng của LS Phan Tấn Chức, cùng với em tôi là Nguyễn Văn Định lo bán sách cùng với chị Christine Lan, phu nhân anh Hưng và vài ba chị khác nữa đã tận tụy với công việc nhỏ bé của mình, rất chu đáo. Có một chi tiết nhỏ tôi thấy cần nêu ra là: Anh Hưng hôm nay có kể là khi kiểm điểm tiền thu thấy thiếu \$120. Các chị bỏ ra nhiều giờ tìm không ra, không biết đi đâu mất. Sau đó khám phá ra rằng số tiền đó đã chuyển cho Kim Oanh, thật là tuyệt vời!

Tôi rất hãnh diện có được các sinh viên như các anh chị, cả các anh chị cựu sinh viên ở Bắc California cũng thế.

Thân mến,

Nguyễn Văn Canh